



יצירות של סלי קריסטל קרמברג. הזיה מול מציאות | צילומים: קרני עם־עד, מתוך התערוכה

אמנות הקרקס

האמנית הרבת־תחומית סלי קריסטל קרמברג מציגה בגלריית "הקיבוץ" בתל־אביב "קרקס" של טכניקות תוך שימוש בגופה - לבחינת המותר והאסור, באמנות ובחיים



גלריית "הקיבוץ" בתל־אביב הופכת החודש לקרקס. לא מדובר בקרקס המבקש לאלף את החיה, לא בזה המתעקש להצחיק ולשעשע, גם לא בזה המאכלס להטוטנים ונערות גומי. ה"קרקס" של האמנית הרבת־תחומית סלי קריסטל קרמברג מתמקד בפניה ובגופה, המהווים מצע (נוח עבורה ופחות עבור הצופה) להצגה טראגית של דקירות, קעקועים, נעיצות, "שבירות" וחיתוכים של הגוף השלם. דרך שלל טכניקות (וידאו, מיצב, מיצג, צילום, פיסול, ציור, רדי־מייד) בוחנת קריסטל קרמברג את גבולות המותר והאסור באמנות ובחיים, ומציבה מראה מורכב מול קהל הצופים ביריד ההבלים הנ"ל, קהל שאינו יודע שובע ומדיע חזק יותר ככל שמתעצמת החוויה הסאדו־מוזיקיסטית. CHARIVARI - שמה של התערוכה המשווה בחת ומרוכת ההפתעות הזו, שמוזכרה את עלילת ספרה של מיקי בן כנען "הקרקס הגדול של הרעיונות", לקוח מביטוי צרפתי שציין את הכניסה הרועשת של האקרובטים והליצינים לזירת הקרקס. ואכן, חלל הכניסה לגלריה מעוצב באמצעות פסי קטיפה חומים המדמים אוהל קרקס, כשרישומיהם של פני הצופים, בתוספות מרומזות של אף אדום ליציני, לקוחים מפניה של סלי עצמה. בקיר הנגדי מוקרנים כלופ אינסופי פניה של סלי כשהם עוטים על עצמם "עיניים" של חיות משחק. כל טלטול של הפרצוף גורם לרשרוש מתכתי של העיניים. העבודה הזו משמשת כאתנחתה מענגת מול המיציבים בחלל הפנימי, טוררי המנוחה. דמותה הנגזרת של

סלי מונחת כגופה בוירת רצח על מיטת פקר, מיצג וידאו מנציח חרבות מנייר הננעצות בשרה החשוף, דמותה המ־צולמת והשרירית נמתחת כנערת גומי המאיימת להיקרע, גופה הקטוע מודבק על צלעות גיאומטריות של קלקר גדול ממדים, סיכות משמשות לה כשיער וכריסים, ומדבקות טאטו מכסות את פניה עד שהן מאברות את זהותה. גם הקט־לוג המצורף, המעוצב כיצירה בפני עצמה, מעביר היטב את התחושה הרואלית שבין משחק החיים והמוות, ההזיה מול המציאות. סלי, לדברי האוצרת יעל קיני (נחשוץ), מטפלת גם ביחסי ה"תן וקח" של האמן וקהלו. "החשיפה מדויקת וכואבת, כרוכה תמיד בבדידות. ועם זאת האמן תלוי תמיד בקהל, לפרנסתו ולאישור זהותו, שהיא מטבעה המקמקה". סלי קריסטל קרמברג עלתה עם משפחתה לארץ מצד־פת בגיל חמש. למרות שגדלה בבת־ים ואת לימודי האמנות עשתה ב"יצי צרפת" ובמדרשה לאמנות בבית־ברל, נראית האמנות שלה כלקוחה משדות זרים, והיא גרושה בניחוחות ובנוכחות אירופיים. גם שמות העבודות הלועזיים מרחיקים את העדות ומפקיעים מעצמם את ההקשרים המקומיים. אין ספק שסלי יכולה להמריא מתוך מרתף הגלריה הקיבוצית למחוזות רחוקים. נעילת התערוכה - ב־18.1, ארבעה ימים לפני הקרקס הגדול של הבחירות.